

Til enlige Personer paa Landet udbetales som Minimum 75 Kr. aarlig og, naar Trangen er større, 100, 150, 200 eller 250 Kr.

Til enlige Personer i Kjøbenhavn og Købstæderne udbetales som Minimum 100 Kr. aarlig og, naar Trangen er større, 150, 200, 250 eller 300 Kr.

Til Familieforsørgere paa Landet udbetales som Minimum 125 Kr. og, naar Trangen er større, 175, 200, 250 eller 300 Kr.

Til Familieforsørgere i Kjøbenhavn og Købstæderne udbetates som Minimum 150 Kr. aarlig og, naar Trangen er større, 200, 250, 300, 350 eller 400 Kr.

Er Trangen ubelukkende begrundet i forbigaaende Sygdom eller Arbejdsløshed, udbetales til vedkommende en til Sygdommens og de deraf følgende Forholds Varighed svarende Del af Understøttelsen.

De kommunale Myndigheder ere, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, berettigede til at yde større Beløb i Understøttelse end de ovenfor nævnte højeste Beløb.

Indtægter, som den søgende maatte have, saasom Livrente, Legat, Pension eller lignende inden for et Beløb af 100 Kr. aarlig samt Brug af Husrum, hvis aarlige Lejeværdi udgør et lignende Beløb, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang. Det samme gælder private Understøttelser af lignende Omfang. Større Indtægt bevirker for den overflydende Dels Vedkommende et tilsvarende Afdrag i den tilkendte Understøttelse, som i øvrigt bliver at fastsætte i Forhold til den indtraadte Forringelse i Erhvervsveenen.

§ 7.

I Asylterne (Alderdomshjemmene) skal der ydes de understøttelsesberettigede fuldstændig Forplejning og Underhold, herunder indbefattet en efter deres Helbredstilstand og Behov tilstrækkelig og passende Føde og Beklædning samt Husly, Renlighed, Belysning, Varme og en mindre ugentlig Udbetaling til Smaaafornødenheder.

§ 8.

For saa vidt den understøttedes Trang ikke har været begrundet i forbigaaende Sygdom eller Arbejdsløshed, beholder han den ham en Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede.

Er den understøttede ikke i Stand til at administrere Understøttelsen, bliver han, hvis han fremdeles vil beholde denne, at anbringe i et Asyl. Er hans personlige Forhold til Hinder herfor, eller skulde han foretage Handlinger, som efter § 2 vilde ubelukke ham fra Afgang til Alderdomsunderstøttelsen, bortfalder denne.

Indgaar den understøttede Ægteffab og derefter bliver trængende til yderligere Understøttelse end den, han oppebar ved Ægteffabets Indgaaelse, gaar han over til Forsørgelse af Fattigvæsenet.

§ 9.

Alderdomsunderstøttelsen udredes af Opholdskommunen. Er den understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvem Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Understøttelsens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen.

Saa længe en Person modtager Alderdomsunderstøttelse, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdskommune som hvilende.